

[Tinning]

findes flere, men hvis et enkelt er nok, er det sådan set godt nok. Det drejer sig om en del af lovforslaget, som andre ikke har gjort så meget ud af. Der bliver nu i bistandsloven indført en bestemmelse om, at hvis man vil anke en afgørelse til et amsankenævn, skal det ske inden 4 uger. Fru Aase Olesen har selv lige været inde på, at en af de ting, man kan udlede af rapporten fra socialforskningsinstituttet, er, at klienterne faktisk har enormt svært ved at bruge det eksisterende ankesystem. De kender det ikke. I en del tilfælde bliver de opfordret af andre til at bruge det, relativt få af dem klager selv osv. – alt det, fru Aase Olesen sagde.

Jeg vil gerne have forklaret, hvordan den 4 ugers frist så kan indføres, uden at der er tale om en klar forringelse af retssikkerheden for de sociale klienter. Der er jo mange af de sociale klienter, som inden for de 4 uger simpelt hen ikke kan nå at opdage, at de har ret til at klage, eller finde ud af, hvordan de skal udforme en klage. Den meget væsentlige forringelse af retssikkerheden mener jeg er et rigeligt argument for at sige til socialministeren: prøv igen, fordi det her går bare ikke. Jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke bare diskuterer, hvem der nu skal sidde i de amsankenævn osv., men at vi får diskuteret lige præcis den 4 ugers bestemmelse, for den opfatter jeg egentlig som det værste.

Det andet – eller det næstværste, om man vil – er sådan set det uhyggelige i, at socialministeren med dette lovforslag, for nu at sige det mildt, egentlig håner socialforskningsinstituttet. Nu var det jo sådan, at socialministeren på et tidspunkt, nemlig den 2. december sidste år, udsendte en pressemeddelelse om socialforskningsinstituttet. Pressemeddelelsen hedder »Tilpasning« – det er jo et af tidens modeord – »af socialforskningsinstituttet til situationen i 1980'erne«. Man skriver i pressemeddelelsen, at der er brug for, at forskningen på instituttet i højere grad omhandler nutidens problemer end hidtil, og at der er særdeles megen brug for, at forskningsopgaverne gennemføres som meddelt inden for rimelige tidsfrister.

Nu er det faktisk sådan, at socialforskningsinstituttet – vi kan godt springe diskussionen over, om det er en sjælden gang eller det er meget normalt – har lavet en undersøgelse af klagerne i det sociale ankesystem. I de socialpolitiske overvejelser i undersøgelsen

siger man, at det er rigtigt, vi har nogle problemer, vi har problemet, der handler om retssikkerheden for klienter og borgere, og vi har problemet, der handler om effektiviteten af ankesystemet og specielt den lange behandlingstid.

Instituttet siger i denne rapport: vi kan sætte hensynet til retssikkerheden i centrum, selvfølgelig, og så kommer de med nogle forslag til, hvordan man alligevel kan aflaste det ankesystem, som alle er enige om er overbelastet. I forhold til kommunerne taler de om, at det er nødvendigt med en bedre vejledning og nogle grundigere forklaringer i forhold til klienterne, de taler om mere tid til samtaler, og de taler om bedre uddannelse af sagsbehandlere og folk, der arbejder i socialforvaltningerne.

I forhold til lovgivningsområdet taler de om øget information om borgernes ret og pligt, om øget forudsigelighed af lovgivningen – eller sagt på en anden måde: øgede muligheder for, at den enkelte borger selv kan se: hvad har jeg egentlig ret til, og hvad har jeg ikke ret til?

Jeg vil da godt sige, at initiativer, der tog fat i den ende, ville der være langt mere perspektiv i, initiativer, der tog fat i en klar, entydig lovgivning og i noget bedre vejledning til borgerne.

Der er ikke så meget umiddelbart at gøre ved, at man har vedtaget § 37, stk. 4, i bistandsloven, som – om noget – har skabt forvirring rundt omkring i hele landet. Folk farer stadig væk desperat rundt ude i kommunerne og prøver at finde ud af, hvad meningen er, og hvad man skal gøre. Jeg taler heller ikke om sagen om det såkaldte ungdomscirkulære eller sultecirkulæret, som jo også om noget har skabt forvirring og også overbelastet ankesystemet. Hvis vi glemmer de ting og siger, at socialministeren som alle andre bør have mulighed for at starte på en frisk, så synes jeg, at det ville være fint, om vi lagde dette lovforslag væk og i stedet for prøvede at finde ud af, om det ikke er muligt at klargøre lovgivningen. Er det ikke muligt at give en bedre rådgivning, så klienterne på den måde kan blive sikret og borgerne på den måde kan blive sikret en højere grad af retssikkerhed?

Til sidst skal jeg blot stille et enkelt spørgsmål. Jeg har simpelt hen ikke forstået det. Det drejer sig om ikrafttrædelsen af den-